॥३१॥३२॥ उक्तमर्थं निगमयति नेति ननु भगलिंगवत् पद्मचक्रवज्राणां शरीरावयवत्वाभावात्तदंकितत्वं प्रजासु असक्तमेव कथं निषिध्यते इति चेत् शृणु एवं हि पुराणांतरे उपाख्यायते कामं बध्वा दिगंबरे भवानीशे भिक्षामटति सति कदाचिदृषिपत्न्यापनत्वेतत्तव लिंगमप्रच्छादितमिति उक्ते शिवस्य लिंगं पतितं तेन च त्रैलोक्ये व्याकुलीकृते सति चिरकामप्रतप्तया देव्या योनिरूपं गृ

कस्यान्यस्य सुरैः सर्वैर्लिंगं मुक्त्वा महेश्वरं ॥ अर्च्यतेर्चितपूर्वं वा ब्रूहि यद्यस्ति ते श्रुतिः ॥३१॥ यस्य ब्रह्मा च विष्णुश्च त्वं चापि सह दैवतैः ॥ अर्चयध्वं सदा लिंगं तस्माच्छ्रेष्ठतमो हि सः ॥३२॥ न पद्मांका न चक्रांका न वज्रांका यतः प्रजाः ॥ लिंगांकां च भगांका च तस्मान्माहेश्वरी प्रजा ॥३३॥ देव्याः कारणरूपभावजनिताः सर्वा भगांकाः स्त्रियो लिंगेनापि हरस्य सर्वपुरुषाः प्रत्यक्षचिन्हीकृताः ॥ योन्यत्कारणमीश्वरात् प्रवदते देव्या च यन्नांकितं त्रैलोक्ये स चराचरे स तु पुमान् बाह्यो भवेद्दुर्मतिः ॥३४॥ पुल्लिंगं सर्वमीशानं स्त्रीलिंगं विद्धि चाप्युमां ॥ द्वाभ्यां तनुभ्यां व्याप्तं हि चराचरमिदं जगत् ॥३५॥ तस्माद्वरमहं कांक्षे निधनं वापि कौशिक ॥ गच्छ वा तिष्ठ वा शक्र यथेष्टं बलसूदन ॥३६॥ काममेष वरो मे स्तु शापो वाथ महेश्वरात् ॥ न चान्यां देवतां कांक्षे सर्वकामफलामपि ॥३७॥ एवमुक्त्वा तु देवेंद्रं दुःखादाकुलितेंद्रियः ॥ न प्रसीदति मे देवः किमेतदिति चिंतयन् ॥३८॥ अथापश्यं क्षणेनैव तमेवैरावतं पुनः ॥ हंसकुंदेंदुसदृशं मृणालरजतप्रभं वृषरूपधरं साक्षात् क्षीरोदमिव सागरं ॥ कृष्णपुच्छं महाकायं मधुपिंगललोचनं ॥४०॥ वज्रसारमयैः शृंगैर्निष्टप्तकनकप्रभैः ॥ सुतीक्ष्णैर्मृदुरक्ताग्रैरुक्तिरंतमिवावनिं ॥४१॥ जांबूनदेन दाम्ना च सर्वतः समलंकृतं ॥ सुवक्त्रखुरनासं च सुकर्णं सुकटीतटं ॥४२॥ सुपार्श्वं विपुलस्कंधं सुरूपं चारुदर्शनम् ॥ ककुदं तस्य चाभाति स्कंधमापूर्य धिष्ठितं ॥४३॥ तुषारगिरिकूटाभं सिताभ्रशिखरोपमं ॥ तमास्थितश्च भगवान् देवदेवः सहोमया ॥४४॥ अशोभत महादेवः पौर्णमास्यामिवोडुराट् ॥ तस्य तेजोभवो वह्निः समेघः स्तनयित्नुमान् ॥४५॥ सहस्रमिव सूर्याणां सर्वमापूर्य धिष्ठितः ॥ ईश्वरः सुमहातेजाः संवर्तक इवानलः ॥४६॥ युगांते सर्वभूतानां दिधक्षुरिव चोद्यतः ॥ तेजसा तु तदा व्याप्तं दुर्रीक्ष्यं समंततः ॥४७॥ पुनरुद्विग्नहृदयः किमेतदिति चिंतयं ॥ मुहूर्तमिव तत्तेजो व्याप्य सर्वा दिशो दश ॥४८॥ प्रशांतं दिक्षु सर्वासु देवदेवस्य मायया ॥ अथापश्यं स्थितं स्थाणुं भगवंतं महेश्वरं ॥४९॥ नीलकंठं महात्मानमसक्तं तेजसां निधिं ॥ अष्टादशभुजं स्थाणुं सर्वाभरणभूषितं ॥ शुक्लांबरधरं देवं शुक्लमाल्यानुलेपनं ॥ शुक्लध्वजमनाधृष्यं शुक्लयज्ञोपवीतिनं ॥५१॥

हीत्वा तल्लिंगं रुद्धमिति तेन तयोरपि पद्मादिवत्पृथग्भूतत्वाविशेषात्तदंकिता प्रजा माहेश्वर्येव अयं च भगलिंगयोः पृथग्भावः शूलं शूलाद्विनिष्कृष्येति वददोषः अन्यथा निर्लिंगत्वमन्यजन्यत्वं वा प्रजाया आपद्येतेति दिक् ॥३३॥३४॥३५॥३६॥ ॥४४॥ समेघ इति मेघादीन् व्याप्य स्थित इत्यर्थः ॥४५॥ भूतानामिति कर्मणि षष्ठी ॥४६॥४७॥५०॥ शुक्लध्वजं शुक्लवृषभध्वजं ॥५१॥

Digitized by Google